

## عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی بومی گرایی در رمان (مطالعه موردپژوهانه: دو رمان «بین القصرین» نجیب محفوظ و «داستان یک شهر» احمد محمود)

## محل انتشار:

کاوش نامه ادبیات تطبیقی، دوره 8، شماره 29 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

## نویسندگان:

صلاح الدین عبدی - دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

جواد طالبی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات عرب دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

## خلاصه مقاله:

یکی از ویژگی های بارز در آثار نویسندگان رئالیست، پرداختن به عناصر بومی است؛ به گونه ای که خواننده پس از مطالعه آن ها، با انبوهی از ویژگی های اقلیمی و منطقه ای روبه رو می شود که او را هرچه بیشتر با خصوصیات جغرافیایی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی زمان و مکانی که داستان در آن روی می دهد آشنا می کند. «نجیب محفوظ» و «احمد محمود»، دو رمان نویس مشهور رئالیست مصری و ایرانی هستند که به خوبی توانسته اند عناصر بومی و اقلیمی را در آثار خود بازتاب دهند و می توان گفت که این ویژگی در دو رمان «بین القصرین» و «داستان یک شهر» از این دو نویسنده نمود بیشتری یافته است. این وجه مشترک بین دو رمان، موضوع مقاله حاضر است. مهم ترین نتایج به دست آمده بیانگر آن است که وصف طبیعت و کاربرد کلمات و واژه های محلی در هر دو رمان وجود دارد و بیشترین بروز آن در رمان محمود در نام های اشخاص و فرهنگ و سنت های آنان است و در رمان محفوظ، بیشترین کاربرد بومی گرایی در اسامی مکان هایی چون مسجد و مدرسه است. روش کار در پژوهش حاضر، متکی بر مکتب تطبیقی آمریکایی، به صورت توصیفی - تحلیلی است، به این صورت که پس از استخراج تمامی نمونه های دو رمان، به تحلیل آن ها پرداخته شده است.

## کلمات کلیدی:

ادبیات تطبیقی، بومی گرایی، «بین القصرین»، «داستان یک شهر»، نجیب محفوظ، احمد محمود

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1203821>

